

Тодоръ.

(Многозначително). Новия маякъ!

Еремия.

(Разбралъ тона му, отговаря натъртено). Да, новиятъ маякъ.

Тодоръ.

(Прѣзъ носъ). При все това —

Еремия.

(Прѣкъсва го). Азъ знамъ, че тая работа не се харесва на мнозина, но —

Тодоръ.

(Сѣда и запушва цигара). Азъ тамамъ искахъ да те позацитамъ по тоя маякъ.

Еремия.

За новия маякъ?

Тодоръ.

Тый . . . за новия маякъ (Изкашли се.) Слушай, Еремия: Азъ съмъ билъ приятель на баща ти, Богъ да го прости; съ чича ти съмъ отъ дѣте наедно, тый че все ми се иска да вѣрвашъ на думитѣ ми.

Еремия.

Собствено —

Тодоръ.

Нѣма да бѣде злѣ, ако се позамислишь върху това което си почналь, ако се погледашь и отъ страна. Азъ мисля даже, че ако се откажешъ отъ Маяка — ще бѣде кавалерство отъ твоя страна.

Еремия.

(Очудено) Да се откажа?